

Молим Комисују за жалбе Савета за штампу да просуди да ли је Бечејски мозаик прекршио Кодекс новинара Србије односно закон у случају објављивања текста о реновирању Задужбине Богдана Дунђерског у Бечеју објављеног у листу број 664 који је изашао из штампе 17. октобра 2014. године.

Наиме, у чланку се говори о проблематици реновирања објекта у центру града и кашњења радова. Саговорник је био између осталих власник фирме извођача радова Зоран Ранђеловић који је изнео бројне недостатке у вези пројекта не наводивши у изјави име пројектанта. У антрфилеу текста на основу доступних информација објављено је да је “Пројекат реконструкције задужбине Богдана Дунђерског направила фирма „Ламда студио“ из Новог Сада. Директор фирме је Миливој Дајић, а чланови друштва са ограниченом одговорношћу су Андраш Лукач, Радоња Дабетић и Миливој Дајић.” Уз напомену да смо покушали да ступимо у контакт са представником „Ламда студија“, али, на интернет страници Агенције за привредне регистре под именом “Ламдастудио” нема контакт телефона а у сервису телефонског именика Телекома Србије на назначеној адреси „Ламда студија“ (Павла Стаматовића 7/5) не постоји број телефона који је регистрован на име поменуте фирме.

Поводом објављеног текста Радоња Дабетић је поднео тужбу за надокнаду штете у висини од 300 000 динара против Бечејског мозаика уз тврдњу да новинар Бечејског мозаика није поступио са дужном пажњом јер није пре објаве текста проверио истинитост информација код тужиоца.

Напомињем да тужилац није реаговао и искористио право на деманти већ је након готово пет месеци од објављивања текста поднео тужбу Вишем суду у Београду.

Поздрав,

Владан Филипчев

директор и главни и одговорни уредник

Бечејског мозаика